

SZEGEDI
EGYETEMA SZEGEDI FELSŐOKTATÁSI
INTÉZMÉNYEK LAPJA

XXII. évfolyam 10. szám.

1984. szeptember 10.

Ára: 1,80

„Jó gyakorló pályára lehet
az öt egyetemi év”

(Beszélgetés dr. Serfőző Lajossal)

Gondolat-jel: — Amikor elvállalta 1980-ban a dékáni megbízást, milyen célokat tűzött, tűzhetett maga elé?

Serfőző Lajos: — Egyáltalán nem vállaltam szívesen, lelkesen ezt a megbízást. Nem a feladat nagysága, a vele járó felelősség miatt, vagy amiatt féltem volna.

Nem tudom, hogy maguk fiatalok ismerik-e Kovács András „Falak” című filmjét. Ennek egyik lényeges mondandója — egy kínai mese alapján — hogy valakinek egy zárt szobában bekötött szemmel kell elmennie a falig, de mindig előbb torpan meg, mint ahol a fal valójában van. Úgy gondoltam, nem is tudjuk, hogy vannak a falak, s így nem is megyünk el a falakig. Próbáltam megigérni, hogy nemcsak a falakig, megyek majd el, hanem — a realitásokból kiindulva ezeket a falakat kicsit még tagítani is igyekszem. Akkor ezt Szabó Pál egyik regényének címevel, az „Ahogy lehet”-tel illesztettem.

A társadalmi politikai fejlődés menetének ismeretében úgy következtettem, hogy tovább lehet menni. Persze ez egy elvi lehetőség. A gyakorlat ennél sokkal nehezebb volt. Hiszen 1980-ban már világosan érződött az, ami a továbbiakban csak erősödött, hogy az életünket, munkánkat jócskán behatároló, befolyásoló objektív, anyagi, gazdasági feltételek romlanak. Ezen kívül a bölcsészkar (persze nemcsak az) rendkívül sokszínű, heterogén. Itt nemcsak a két nagy csoport: oktatás és hallgatók megléte gondolkodik. Ezekben belül is számos életkorcsoport, évfolyam- és szakösszetétel és a kar 23 egysége létezik. Ez rendkívül sok különböző érdek felszínre kerülését okozza, melyeknek ütköztetése, felfogása (nagyon sok esetben szubjektív felfogása) nyilván nem teszi könnyűvé, hogy a közös akaratra jutás által lehessen az egyébként szűkülő objektív lehetőségek mellett a szubjektív lehetőségeket kihasználni. Ez eddig talán túl általános.

A szocialista demokrácia fejlesztésének igényéből kiindulva azzal próbálkoztam, hogy a helyi viszonyokhoz alkalmazkodva előbbre jussunk az oktatói-hallgatói partneri viszonyt illetően.

Ekkoriban kerültek elő a hallgatók részéről is az erre vonatkozó igények. Ugyanakkor az oktatóknál is megpróbáltam elérni ennek a partneri viszonynak az elfogadását, és szemléletváltást e tekintetben.

G. j.: — Milyen eredményekkel jártak e próbálkozások?

S. L.: — Az ezzel való próbálkozást nem sajnálom, az eredménnyel viszont nem vagyok elégedett. Ugyanakkor állhatom, hogy az oktatók szemléletében nagy

változás történt. Kivételek nyilván vannak, mindkét végletet tekintve.

G. j.: — Az oktatók körében ezzel kapcsolatban volt-e más elképzelés az Ön elképzeléseivel szemben?

S. L.: — Arra gondolnám, hogy ez simán ment-e, vagy sem?

G. j.: — Igen.

S. L.: Nem, ezt régi megfogalmazás akadályozta, másrészt az általános elfogadás viták során, pro és kontra érvek alapján ment végbe.

G. j.: — És a hallgatók?

S. L.: — A hallgatók hozzáállása egyenetlen, hullámzó volt. Kezdetben nagy volt az igyekezet, főként annak az évfolyamnak a részéről, mely tavaly végzett, és felkarolta ezt a dolgot — a „Gondolat-jel” megindítása révén is. Azért hozom elő a hozzáállás hullámzó jellegét, mert ezt magam kezdetben — lehetséges, hogy irreális várakozással — egyenes vonalnak gondoltam.

G. j.: — Azt hiszem, a legtöbbnek annak gondolták...

S. L.: — Valószínűleg. Én mindenképpen, de ez a hullámzás sajnos mégis bekövetkezett. Külön téma lehetne az, hogy mi lehet a hullámzás oka, magyarázata, de én egyelőre csak a tényeket regisztrálom.

G. j.: — Nem lehet-e az az ok, melyről még az elején beszélt, miszerint az objektív lehetőségek szűkítése kedvezőtlen helyzetet hoz létre? Ugyanakkor az egyetem egy legalább ugyanannyira determináló politikai közegben működik. Ennek hatása, visszahatása nem lehet-e oka annak, hogy sok minden nem ment olyan simán, „lineárisan”, ahogy sokan elképzelték?

S. L.: — Ezzel kapcsolatban az volt az elképzelésem — lehet, hogy irreális — hogy a karon a saját életünkkel, munkánkkal, pályánkkal összefüggő kézenfekvő feladatok volnának, melyek elvégzése korántsem függ olyan mértékben rajtunk kívül vagy fölöttünk álló tényezőktől, mint erre gyakran hivatkozunk. Lehet, hogy a feltételeknek, perspektíváknak van olyan visszahatása, amely befolyásolja itt az egyetemen a politikálási kedvet. De ettől függetlenül ezt a kari közeget jobban, folyamatosabban lehetett volna változtatni, javítani. A hallgatók számára adott volt a lehetőség, hogy a tágabb értelemben vett, nemcsak szociális érdekvédelem beinduljon, meggyökeresedjen. Ez nem történt meg.

G. j.: — Hullámzó görbéről beszélt, mikor a kari közélet alakulását jellemezte. Megítélése szerint ennek a görbének most mely pontján vagyunk?

S. L.: — Vannak olyan benyomásaim, leszámítva minden negatívumot és számomra elkedvetlenítő tapasztalatot, hogy a görbe hullámszerűségei mintha kiegyenlítődtek volna. Csak nem középen, hanem a közepesnél alacsonyabb szinten. Ez nem az a szint, amit én négy évvel ezelőtt elképzeltem, és még ennek a szintnek sincsenem meg a szilárd szervezeti alapjai. Legalább a tanszéki összekötő-rendszert be tudtuk volna járni, hogy a kar életének szerves, elfogadott része legyen ez: a partneri kapcsolat egy bizonyos formája.

G. j.: — Attól tartok, az okozta a korábbi irreális várakozások nem teljesülését, hogy a képviselőkről, érdekvédelemről túlságosan is felelősséget, szervezeti mechanizmusának szempontjából gondolkodunk és főként ezek kitérésére történtek lépések. De arról igazában nem gondolkodtunk, hogy mit tudunk kezdeni egy ilyen szervezettel, hogy nekünk milyen érdekeink vannak, lehetnek az egyetemen belül.

S. L.: — Annak, hogy ilyen gondolatok — joggal — megfogalmazódnak, vajon nem a mostani gyakorlat-e az oka? Ha jobb a gyakorlat, akkor több következtést is tudunk levonni. Nem elég tehát általában elvontan beszélni erről, hanem ki kell próbálni egy szisztematikus gyakorlatban aminek következtetése és — anélkül, hogy túlbücsülném ezeket — szervezeti keretek kellenek.

G. j.: — De ezek jelenleg üresen állnak! Még az is, ami van. Csak utalok az oktatáskorszerűsítéssel kapcsolatos hallgatói érdeklődésre. Ha a KISZ-szervezet valóban a hallgatóké, és van a hallgatóknak olyan rétege, mely orientálni tudja véleményüket és az kapcsolódó szerepet a szervezetben, akkor ez a szervezet valóban eszköz arra, hogy a hallgatók érdeklődését a vélemények kiformalódásáig vigye. De jelenleg a KISZ — az egyetlen adott szervezeti forma — nem tudja ezt elérni, mert nem rugalmas.

S. L.: — A KISZ sorsa nyilván összefügg az egészszel, de nem minden múlik a KISZ általános szervezeti-politikai helyzetén. De az, hogy például az egyénileg vállalt tanszéki összekötőket ki csinálta jól és ki nem, az nagyobb mértékben az objektív körülmények elkeserítő voltán múlt — bár esetenként ezen is múlhatott — hanem az egyéni felelősség meglétéén. Tulajdonképpen nem érzik át, nem mérik föl azok sem, akiket erre rá lehetett beszélni, hogy egy nagyobb csoport érdekét képviselik.

G. j.: — En pontosan ebben a...

(Folytatás a 3. oldalon.)

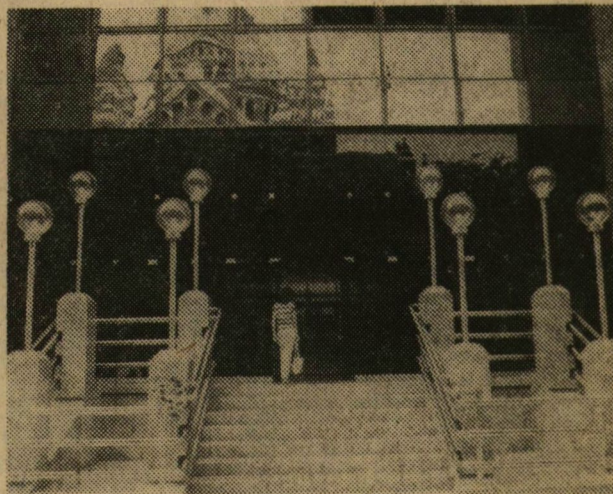
Új épületben a könyvtár és a levéltár

Örömmel konstatálhattuk, hogy elkészült az utóbbi idők egyik legjelentősebb kulturális beruházása, a Somogyi Könyvtár és a Csongrád megyei Levéltár új épülete. Az 1978-ban kezdődött építkezés 250 millió forintot emésztett fel: az avatón ünnepségre június 6-án került sor. Az avatóbeszédet Aczél Győra, az MSZMP Központi Bizottságának titkára mondta.

Az ünnepségen jelen volt még dr. Komócsin Mihály, a Központi Bizottság tagja, a megyei pártbizottság első titkára: Török József, a városi pártbizottság első titkára: Győri Imre, az Országos Közművelődési Tanács elnöke.

Az avatási ünnepség előtt lelepték le a könyvtáralapító Somogyi Károly mellszobrát. Kalmár Márton alkotását. Az ünnepi beszédben Aczél Győrov méltatta Somogyi Károly kanonok érdemeit, aki az árvíz utáni nehéz helyzetben aianlotta fel a város számára értékes gyűjteményét.

Záró aktusként a Somogyi Könyvtár kollektívájának nevében Tóth Béla igazgató az Elnöki Tanács által adományozott kitüntetés, a Munka Vörös Zászló Érdemrendet vehette át. A könyvtári dolgozók a tervezők és a kivitelezők közül is többen kitüntetésben részesültek.

Az impozáns főbejárat

A tágas és izlésesen berendezett folyóiratolvasó (Pataki Zoltán felvétele)

Kinevezések,
kitüntetések

A Minisztertanács a Szegedi Orvostudományi Egyetem rektori teendőinek ellátásával július 1-től dr. Csereháti István tanszékvezető egyetemi tanárt, a II. sz. Belgyógyászati Klinika igazgatóját bizta meg.

A Szegedi Orvostudományi Egyetemen a következő egyetemi tanári kinevezéseket hagyta jóvá a Minisztertanács július 1-től: egyetemi tanári kinevezést nyert és az igazgatói teendők ellátásával 5 évre kapott megbízást a Szemészeti Klinikán dr. Süveges Ildikó, a debreceni Orvostudományi Egyetem klinikájának docense; az Idegsebészeti Klinikán dr. Bodosi Mihály, a pécsi orvostudományi egyetem Idegsebészeti Klinikájának docense; a Közegészségtani és Járványtani Intézetben dr. Dési Illés, főosztályvezető főorvos, az Országos Közegészségtani Intézet Higiénés-Toxológiai Főosztályának vezető főorvosa; a Kísérletes Sebészeti Intézetben dr. Nagy Sándor egyetemi docens, a Fogászati és Szájsebészeti Klinikán dr. Mari Albert egyetemi adjunktus; Gyógyszertechológiai Intézetben dr. Selmecci Béla egyetemi docens; az Urológiai tanszéken dr. Scultéry Sándor címzetes egyetemi tanár, a Szeged megyei Városi Kórház Rendelőintézet Urológiai Osztályának főorvosa.

Docensi kinevezést kapott: a SZOTE Belgyógyászati Intézet vezető főorvosa dr. Sági István egyetemi adjunktus; a Kísérletes Sebészeti Intézetben dr. Vég Pál egyetemi adjunktus; a Fogászati és Szájsebészeti Klinikán dr. Prágai Géza egyetemi adjunktus.

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a SZOTE-n nyugalmába vonuló oktatóknak és dolgozóknak az alábbi kitüntetésekkel adományozta: dr. Tóth Károly egyetemi tanár, a Fogászati és Szájsebészeti Klinikai igazgatójának, „Szocialista Magyarorszáért” érdemrendet; dr. Kahán Ágost egyetemi tanár, a Szemészeti Klinikai igazgatójának a Munka Érdemrend arany fokozatát, dr. Fényes György egyetemi tanár, az Idegse-

bészeti Klinika igazgatójának a Munka Érdemrend arany fokozatát, dr. Fülöp Szilveszter Ellenőrzési osztály vezetőnek a Munka érdemrend ezüst fokozatát, Argyelán József Műszaki Osztály vezetőnek a Munka Érdemrend bronz fokozatát adományozta.

A József Attila Tudományegyetemen megbízásuk lejártával a művelődési miniszter — eredményes tevékenységük elismerése mellett — felmentette tisztségéből dr. Krajcok Gyula tudományos rektorhelyettesét és dr. Serfőző Lajos bölcsészkar dékánát. Fgyidejűleg július 1-től 3 évre megbizta dr. Leindler László tanszékvezető egyetemi tanárt a tudományos rektorhelyettesi, dr. Mikola Tibor tanszékvezető egyetemi tanárt pedig a Bölcsészettudományi Karon a dékán teendőinek ellátásával. Dr. Bartók Mihálynak a Természettudományi Kar dékánjának megbízást újabb három évre meghosszabbította.

Június 30-án járt le dr. Pálffy Miklós docens (BTK), dr. Papp Ignác egyetemi tanár (JTK) és dr. Szalay István docens (TTK) dékánhelyettesi megbízása. A kari Tanácsok elismerésüket és köszönetüket fejezték ki nevezetteknek több éves áldozatos tevékenységükért, s helyükbe az Állam- és Jogtudományi Karon dr. Bodnár László docens, a Bölcsészettudományi Karon dr. Szalainé Edit és dr. Andorle Adam docenseket választották meg három évre dékánhelyettesnek. A természettudományi Kar Tanácsa dr. Szalay István docens dékánhelyettesi megbízását újabb három évre meghosszabbította.

Július 1-i hatállyal egyetemi docensi kinevezést nyertek dr. Aknai Tamás (Új és legújabbkori Egyetemes Történelmi Tanszék) dr. Bodnár László (Nemzetközi Jogi Tanszék), dr. Csétei Dezső (Filozófiai Tanszék), dr. Erdélyi Lajos (Összehasonlító Élettani tanszék), dr. Greza Ferenc (II. sz. Magyar Irodalomtörténeti Tanszék), dr. Imre Balázs (Számítástudományi

Tanszék), dr. Maróti Péter (Biofizikai Tanszék), dr. Nagy Ferenc (Büntetőjogi és Büntető-Eljárásjogi Tanszék), dr. Nánai László (Kísérleti Fizikai Tanszék), dr. Nothaisz Ferenc (Szerkesztési és Kémiai Tanszék), dr. Olajos Terézia (Klasszikus Filológiai Tanszék, Bizantológiai és Közélatin Filológiai Tanszék Csoport), dr. Szabó Tibor (Filozófiai Tanszék), dr. Szendrői Agnes (Számítástudományi Tanszék), dr. Tamás András (Állam- és Jogelméleti Tanszék másodállásra), dr. Tóth Lajos (Mezőgazdasági és Munkajog Tanszék).

A művelődési miniszter a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán dr. Szendrői János tanszékvezető főiskolai tanár főigazgatói megbízását újabb három évre, dr. Halász Tibor docens főigazgatóhelyettesi megbízását újabb három évre meghosszabbította. Megbízása lejártával, eredményes tevékenysége elismerésével, felmentette tisztségéből dr. Lengyel Zoltán főigazgatóhelyettesét, egyidejűleg Hézsó Ferenc tanszékvezető docenst bizta meg három évre a főigazgatóhelyettesi teendőket ellátásával.

Főiskola tanári kinevezést kapott dr. Krekits József, az Orosz Nyelv és Irodalom tanszékére. Főiskola docensi kinevezést kaptak: dr. Baróti dr. Gál Márta, az Orosz Nyelv és Irodalom-, dr. Karikó Sándor, a Marxizmus-Leninizmus, Nyári Tiborné, a Testnevelés és dr. Szilassy Lajos, a Matematika tanszékére.

Dr. Kristó Gyula, a JATE rektora a Szocialista Kultúra kitüntetés adta át augusztus 20-án alkalmából dr. Sebesi Juditnak, a JATE Központi Könyvtár osztályvezetőjének és Szabó Éva főkönyvtárosnak. Miniszteri Dicsőretben részesült ez alkalomból Horváth Géza főiskolai tanár, dr. Mezősi József nyugalmazott egyetemi tanár 70. születésnapja, dr. Gruber László nyugalmazott egyetemi adjunktus 75. születésnapja alkalmából a tudományegyetem József Attila Emlékplakettjét vehették át a rektortól.